

Werkstuk Sebastiaan Kool Onze gastkinderen

Eerst hadden we Kako en Maunting. Ze waren gevlucht uit China omdat ze daar arm waren en maar een kind mochten hebben. Ze konden alleen maar Chinees praten en geen Nederlands. Hun moeder moest daarom naar school om alles over Nederland te leren. Elke keer kregen we Chinees eten. maar aan het eind hoefden we niet meer. Zelfs onze hond lustte geen Chinees meer!

Het tweede kind was Dennis uit Berlijn. Dat was echt niet normaal. Zijn begeleidster van Pax Kinderhulp kwam aan onze deur en had Dennis en nog een jongen bij zijn kraag. Ze zei dat ze ongehoorzaam waren en dinsdags gingen ze terug naar Berlijn. Uiteindelijk zeiden we ja en kregen we Dennis. We moesten goed op hem letten of hij smokkelde iets mee bv: de wijde onderbroek van mijn broer. Maar uiteindelijk was hij gehoorzaam en hebben we hen nog opgezocht in Berlijn. We hebben hem gevonden en het waren gezellige dagen. We zijn met elkaar op stap geweest.

De derde kind was Melanie, en haar moeder was zwerven. Ze kon niet meer voor haar zorgen. Melanie loog en gebruikte sigaretten. Nu niet meer, ze is getrouwd met en (voor haar knape jongen) en haar moeder is geen zwerver meer en ziet er weer mooi uit als vroeger.

Vierde kind is Dominiek.

die komt vakantie vieren omdat zijn vader en moeder weinig geld hebben en geen baan. Hij is bijzonder want hij heeft een zilveren tand en kan alleen maar Duits. Als je een beetje Duits leert kun je veel dingen verstaan.

Dominiek heeft weinig heimwee, ik vond dat raar want hij was vier jaar, hij droeg luiers en plaste in bed en dronk uit en zuigflesje.

Maar dat is verleden tijd.

Hij kan niet zwemmen maar dat maakt niet uit. We hebben zwembandjes. Hij vindt zwemmen nu superleuk. Toen hij kwam kon hij al meteen fietsen naar het schoolplein en weer terug naar huis. We moeten dan wel oppassen dat hij niet onde een auto komt. Hij kan 1:00 uur met 1 autotje spelen!

Opvallend gesponsord

Kringloopwinkel financiert vakanties voor Poolse suikerpatiënten

De kringloopwinkel Bohero uit Borculo heeft voor de tweede keer op rij een noemenswaardig sponsorbedrag beschikbaar gesteld.

De werkgroep Borculo kan 12.500 euro tegemoet zien, verspreid over de jaren 2012 – 2016. Dit geld wordt besteed aan de vakanties die de werkgroep jaarlijks organiseert voor Poolse suikerpatiënten.

Coördinator Henk Looman is blij met de toezegging: "Dit geeft een stuk zekerheid voor de toekomst. Door de crisis haken steeds vaker sponsors af. Het bestuur van Bohero heeft zich dit aangetrokken."

Het is niet de eerste keer dat de kringloopwinkel (BORculo HELpt ROemenië) een verbintenis aangaat met Pax Kinderhulp. Twee jaar geleden bepaalden de vrijwilligers van Bohero al dat een financiële bijdrage voor het werk van Pax Kinderhulp op zijn plaats was. De organisatie stuurt elke maand een vrachtwagen met goederen naar landen als Roemenië, Moldavië en Oekraïne – en helpt graag andere goede doelen in Borculo.

agenda

Al vijftig jaar trekt Pax Kinderhulp zich het lot aan van kinderen uit het buitenland die door armoede, geweld of een natuurramp in slechte omstandigheden moeten leven. Jaarlijks komen er twaalfhonderd kinderen naar Nederland, uit landen als Polen, Armenië en Bosnië en Herzegovina; een kleine groep verblijft in eigen land. Pax Kinderhulp biedt hen de mogelijkheid om even gewoon kind te zijn. Dagelijkse besommeringen worden vergeten, positieve ervaringen worden meegenomen. Pax Kinderhulp helpt kinderen te vertrouwen op een betere toekomst.

Pax Kinderhulp is altijd op zoek naar gastgezinnen en naar fondsen. Interesse? Kijk op onze site paxkinderhulp.nl of bel het Paxhuis: 055-3661049

Een greep uit de activiteiten tot en met Pasen 2013

Bosnië en Herzegovina
Kerstreis: Veertig kinderen uit Prijedor in het noordwesten van Bosnië en Herzegovina komen naar Nederland, van 11 december 2012 tot en met 2 januari 2013.

Polen
Kerstreis: Van 23 december 2012 tot en met 6 januari 2013 komen ongeveer 23 Poolse kinderen naar Nederland. Deze kinderen zijn al eerder in Nederland geweest en zijn door hun gastouders uitgenodigd om de kerstvakantie in Nederland te vieren.

Berlijn
Kerstreis: De kerstreis voor kinderen uit Berlijn vindt plaats van 22 december 2012 tot en met 4 januari 2013.

De paasvakantie voor Berlijnse kinderen in Nederland is van 23 maart tot en met 5 april.

Armenië
Van half januari tot half februari verblijven veertig Armeense kinderen in gastgezinnen in Alkmaar en Apeldoorn.

Vrolijk Kerstfeest

en voor 2013 wensen wij u

plezier gezondheid inspiratie
succes werklust liefde
voorspoed vrijheid wijsheid

...als je om kinderen geeft...

Comité van Aanbeveling

- Bert Bakker – voormalig Tweede-Kamerlid voor D66
- Loek Hermans – fractievoorzitter van de VVD in de Eerste Kamer
- Tom Doude van Troostwijk – oud-directeur van Cliniclowns
- Gijs Wanders – journalist en kinderboekenschrijver

Colofon

Uitgave van
Stichting Pax Kinderhulp
Oplage: 2.100 stuks

Redactie: Marjolein Bartels,
Martijn Schimmel, Wim Sibbelee
Opmaak: Apress grafische coördinatie,
Alphen aan den Rijn
Druk: Trepico b.v., Hooglanderveen

Redactieadres:
"Paxhuis"
Deventerstraat 459 - 7323 PT Apeldoorn
Tel. 055-366 10 49

Internet: www.paxkinderhulp.nl
E-mail: info@paxkinderhulp.nl
Rabobank rek.nr. 11.00.33.833
Stichting Pax Kinderhulp

Kopij voor het volgende nummer voor
15 april 2013 inleveren bij het redactieadres.

Het jaarverslag van Pax Kinderhulp is opvraagbaar bij het "Paxhuis".

Zijn uw adresgegevens gewijzigd of wenst u dit blad niet meer te ontvangen, mail of belt u dan naar het redactieadres.

Inhoud

Op vakantie en toch naar school	1 en 2
Werkstuk Sebastiaan Kool	1, 3 en 5
Het leven in... Mogilev	2
Altijd komt het plakboek tevoorschijn	4
Opvallend gesponsord	5
Agenda	6
Comité van Aanbeveling	6
Colofon	6

Werkstuk Sebastiaan Kool

Sebastiaan Kool uit Doesburg heeft voor groep 6 een werkstuk gemaakt over Pax Kinderhulp. Delen daarvan zijn overgenomen in dit nummer van GezinPlus. Het werkstuk van Sebastiaan werd met "ruim voldoende" beoordeeld.

36e jaargang | nr. 3 | december 2012

Op vakantie en toch naar school

Kinderen uit Wit-Rusland gaan in Nederland naar school

Vierentwintig kinderen uit Wit-Rusland verbleven dit jaar op uitnodiging van Pax Kinderhulp in Nederland. Het bijzondere van dit project in Roosendaal is de schoolgang: de kinderen gingen gewoon naar school.

In Roosendaal is het een gewoonte geworden. Omdat de kinderen uit Wit-Rusland niet in Nederland verblijven tijdens een schoolvakantie, bezoeken ze ook in Nederland de school. Naar school gaan in de vakantie – een Nederlands kind zou er op zijn minst vreemd van opkijken.

Op school krijgen de kinderen les van een eigen leraar, die haar eigen lesprogramma kan volgen. OBS De Klimroos stelde dit jaar een leslokaal ter beschikking. Ernst Steffens, directeur van De Klimroos, kijkt er met tevredenheid op terug: "Zowel de leerlingen als wij, het personeel, vonden het interessant en leuk dat de kinderen uit Mogilev op onze school les kregen. Tijdens de ochtendpauze en tijdens het overblijven werd er veel samengespeeld. Ik kijk er positief op terug en dit is zeker voor herhaling vatbaar. We weten nu al dat we de volgende keer bijvoorbeeld tijdens gymlessen en teken- en handenarbeid de kinderen met Nederlandse kinderen gaan laten samenwerken." Dit jaar hebben de Wit-Russische leraren en de tolk een middag meegelopen tijdens een Nederlandse les aan de groepen 4 en 7.

>>> [vervolg op pagina 2 >>>](#)

>>> Op vakantie en toch naar school <<<

De kinderen gaan echter niet alleen maar naar school. Ze zijn niet voor niets zes weken in Nederland. Al die tijd wonen ze in een gastgezin. Voor de kinderen organiseert de werkgroep gezamenlijke activiteiten. Traditioneel onderdeel van het programma dat voor de kinderen wordt samengesteld is de boerderijdag. Op een boerderij van een voormalig gastgezin werden de kinderen, met hun gastouders, in het eerste weekend een hele dag vermaakt. De kinderen waren ook welkom bij de Roosendaalse politie. Daar kregen ze een rondleiding en een hondendemonstratie. En ze mochten even op de politiemotor zitten... Net zo spannend was het bezoek aan de luchtmachtbasis in Gilze-Rijen. Net als voorgaande jaren had Pax Kinderhulp een uitnodiging van de Luchtmacht ontvangen. Op de basis keken de kinderen naar een brandweerdemonstratie en konden ze deelnemen aan een sportmiddag. Hoogtepunt van de vakantie was misschien wel het strandbezoek. Voor het eerst zagen de kinderen de zee.

Ben de Korte heeft veel plezier beleefd aan Djima en Andre die te gast waren. "De eerste dagen werd alles verkend: het huis, de buurt, de school. Daarna werden de grenzen

opgezocht en soms flink overschreden. Met hulp van Lena, de tolk hebben we duidelijk gemaakt wat wel en wat niet kan. Na het bezoek aan de kermis en het eten van een paar olieballen gingen ze zelfs uit zichzelf naar bed. Leuk was het passen van de kleding, toen de kinderen opeens begrepen dat de kleren ook echt mee naar huis mochten. De kinderen waren duidelijk gefixeerd op eten. Aardappelen en vlees aten ze wel, maar groente was een drama. Toen we broccoli aten, hadden ze ineens een allergie. Maar in ruil voor een half uur Xbox was de allergie meteen over... en de broccoli op. Mais is de enige groente die de kinderen lusten. Thuis eten ze veel soep, pap en pasta's. Ze zijn zeker niet gewend twee keer per dag brood te eten, maar ze doen het allemaal."

Wim Sibbelee

Omdat ik wil vertellen over pax kinderhulp en hoe het is, en hoe de kinderen en de ouders moeten werken en hoeveel moeite ervoor moeten doen en hoe de nep ouders hun veel moeten leren.

Uit het werkstuk van Sebastiaan Kool

Wat is pax kinderhulp? pax kinderhulp is een geheel die bestaat uit een stichting (niet politiek). en de kinderen vieren in nederland vakantie in zomer en pasen. Kinderhulp is een stichting voor kinderen die het best slecht hebben. De begeleiders helpen die kinderen en de kinderen hebben een leuke vakantie.

Een medewerker van pax kinderhulp komt bij je thuis en die vertelt wat je moet doen. Ook kun je bellen bij noodgevallen (en hij drinkt altijd de koffie op (tenminste bij ons)

een gastkind komt aleen vakantie vieren hij of zei maakt veel plezier mee in de vakantie en gaat weer naar huis. [...] Het is altijd heel spannend wat dat kind doet, hoe die is, hoe die eruitziet en wat hij of zei heeft bv: een gaymboy;hoe hij of zei is bv: heel wild of gezellig of bot of emoseoneel.

Veel kunnen niet zwemmen en hebben rare gewoontes. bv: iemand heeft een zilveren tand. Je moet hun niet uitschelden want Duitsers zijn liever geworden en je beledigd hun.

Als je geen Duits kind wilt kun je ook een kind uit Polen of uit Rusland uitnodigen. Voor meer informatie kun je kijken op de site van www.pax-kinderhulp.nl. Daar zie je veel dingen en misschien wil jij het ook. Je ziet veel foto's ook van Dominiek en mij. Nu kun je ook de begeleiders zien. (behalve als je les heb)

Het leven in... Mogilev

De derde stad van Wit-Rusland is Mogilev, in het Nederlands ook bekend onder de naam Mahiljow. De stad ligt tussen de hoofdstad Minsk en de Russische grens.

De geslotenheid die de dictatuur van Wit-Rusland met zich meebrengt, laat zijn sporen na in de stad. De oude glorie is voor een belangrijk deel verdrongen door oud-socialistische architectuur. Ruimte voor vooruitgang is er nauwelijks; de inwoners zijn met handen en voeten gebonden aan de beperkingen die het regime hen oplegt.

De meeste inwoners van Mogilev wonen in flatgebouwen. Die zijn eigenlijk onbewoonbaar, maar in deze Wit-Russische stad hebben mensen geen keus. Veel kinderen groeien op in kleine, armoedige woningen, in onverlichte, niet-geasfalteerde straten en in een nog altijd ongezonde omgeving. De Tsjernobyl-ramp heeft zijn sporen nagelaten in dit gebied. De inwoners van Mogilev werden in 1986 blootgesteld aan hoge radioactieve straling. Nog altijd heeft dit gevolgen voor de volksgezondheid. Ook de huidige, intensieve staalindustrie tast de gezondheid van de inwoners aan. Relatief veel kinderen hebben te maken met groeiachterstanden en een lage weerstand.

Niettemin heeft de gastvrijheid van de mensen standgehouden. Ondanks de misère weten inwoners van Mogilev hoe ze gasten moeten ontvangen. Niet uit berekening, maar uit oprechte dankbaarheid en vriendelijkheid.

Altijd komt het plakboek tevoorschijn 25 jaar Pax Kinderhulp in Eemnes

Al 25 jaar vangt de werkgroep Eemnes uit naam van Pax Kinderhulp kinderen op. Bij dit jubileum heeft de werkgroep uitgebreid stilgestaan. Voorzitter Olga Fakkeldij vertelt over het jubileum, de werkgroep en haar eigen betrokkenheid bij het werk.

De afgelopen 25 jaar kwamen er Poolse kinderen naar Eemnes. Volgend jaar zijn dat kinderen uit Armenië. Heeft het jubileum iets te maken met deze verandering?

Toen we ons realiseerden dat we bijna 25 jaar bestonden, zijn we gaan nadenken over de toekomst. Willen we nog eens 25 jaar kinderen kunnen helpen, dan moeten we er voor zorgen dat de actie in Eemnes pakkend blijft. We realiseerden ons dat er nog steeds kinderen zijn die de vakantie hard nodig hebben, maar dat geldt voor kinderen uit elk land, zelfs Nederland. Wil je als organisatie de basis houden (de gastouders) dan moet je durven veranderen en meegaan met de tijd. Daarom hebben we besloten om over te gaan naar Armenië.

Hoe hebben jullie het jubileum gevierd?

Om te beginnen is er een jubileumkrant uitgebracht, die huis aan huis in Eemnes is verspreid. Tevens hebben alle mensen die bij ons betrokken zijn en niet in Eemnes wonen de krant gehad. Hierin wordt aandacht geschonken aan de geschiedenis van de werkgroep, maar ook vooruitgekeken naar de toekomst: de overgang naar Armenië. In de zomer waren er een reünie en een activiteit die in het teken stond van Armenië. Deelnemers konden wandelen, fietsen, skeeleren, hardlopen en steppen, onder het motto "met z'n allen op weg naar Armenië". Op een wegwijzer werd bijgehouden hoever we op weg waren. Uiteindelijk zijn we in Oekraïne beland die dag. Iedere deelnemer kreeg een Armeense boekenlegger als aandenken mee. Het jaar sluiten we af met de verkoop van een speciale oliebol.

Dat in Eemnes al 25 jaar kinderen worden opgevangen kan als een succes beschouwd worden. Hoe verklaar je dit?

Het succes schuilt denk ik in onze naamsbekendheid, waar we de afgelopen jaren hard aan gewerkt hebben. Op Koningsdag haal je een biertje bij "de Pax", zoals we in de volksmond heten; rond de jaarwisseling haal je olieballen bij de Pax. Tijdens de IJsselmeerloop organiseren we een spraakmakende actie. De laatste jaren leverde dit zoveel op, dat we met de opbrengst ook de zomervakantie van kinderen in Polen konden financieren. Promotie en fondsenwerving gaan hand in hand, uiteraard met dat ene doel voor ogen: het helpen van kinderen.

Er zijn mensen die vinden dat een vakantie in het buitenland niet bepaald een duurzame investering is in de toekomst van een minder bedeed kind. Hoe kijk jij daar tegenaan?

Ik zou erg graag mensen die dat zeggen meenemen naar Polen. Wij hebben in de afgelopen 25 jaar driemaal een gastouderreis naar Polen georganiseerd. We bezochten Katowice en Krakau en werkten gezamenlijk aan een speeltuin. Daarnaast konden gastouders "hun" kinderen opzoeken. Hoe lang geleden het ook was dat ze elkaar gezien hadden – altijd kwam het plakboek tevoorschijn, dat alle kinderen bij de hand bleken te hebben. Je biedt als gastouder het kind een enorm fijne ervaring waar het heel lang op kan teren. Het kind is bijzonder geweest omdat het mee mocht naar het buitenland, wat iets speciaals is. Als je in een uitzichtloze situatie leeft, is het moeilijk om jezelf te motiveren. We zien dat kinderen beter hun best gaan doen, geïnteresseerd raken in het communiceren in een vreemde taal, iets willen bereiken. Bij Poolse kinderen kwam daar ook hun gezondheid bij.

Olga Fakkeldij, tijdens de jaarlijkse oliebolactie in Eemnes

Katowice en omgeving is nog steeds sterk vervuild. Veel kinderen hebben longproblemen. De drie weken in een gezonde schone omgeving hadden meestal een jaar later nog effect.

Jij bent voorzitter van de werkgroep Eemnes. Hoe zou jij jouw eigen betrokkenheid bij het werk van Pax Kinderhulp willen beschrijven?

Ik ben erin gerold toen ik in Eemnes kwam wonen. Gestopt met werken omdat ik een kind kreeg. Een makkelijke baby, dus tijd over en een goede gelegenheid om meer mensen in Eemnes te leren kennen. Je wordt gastouder, raakt erbij betrokken en wordt dan gevraagd voor de werkgroep. We hebben jaren kinderen in huis gehad, ook om je eigen kinderen kennis te laten maken met het feit dat er kinderen zijn die het veel minder hebben. Mijn kinderen gaven aan dat het prima was dat ik in de werkgroep was gegaan, maar dat het niet kon betekenen dat we dan zelf geen kinderen meer in huis zouden nemen. Het was iets wat we als gezin samen deden. Zelf vind ik het prettig om daadwerkelijk iets te doen. Ik hou van organiseren en ook dit kan ik hier kwijt.

Nog even voor wie het niet goed weet: hoe is de werkgroep ontstaan, 25 jaar geleden?

Initiatiefnemers Bert en Henny Snel waren al bij de stichting betrokken. Zij waren gastouders en regionaal actief. Toen er een groep Poolse kinderen bij de grens van Zwitserland geweigerd werd, heeft de landelijke organisatie (toen nog Pax Christi Kinderhulp) zich over deze kinderen ontfermd. Zijn hebben binnen de organisatie gevraagd wie er twee kinderen voor een vakantie in huis konden nemen. Hierop hebben Bert en Henny gereageerd. Dat was in 1984. Er kwamen twee meisjes. Eén van hen maakte iets los en ze raakten bij haar betrokken. Daarom gingen ze haar in 1985 opzoeken in Polen. Als je iets met eigen ogen ziet, brengt dat veel meer teweeg. Daarom vroegen Bert en Henny toestemming om in hun regio een Poolse actie op te zetten. Er werd een werkgroep gevormd met mensen uit alle gezinden. De financiën werden bijegebracht door de verenigingen van het dorp. Voor een deel van de werkgroep was dit eenmalig, maar een ander deel was enthousiast geraakt en is doorgegaan.